

გ ა ნ ჩ ი ნ ე ბ ა

საქართველოს სახელით

მორატორიუმის დამატებითი ღონისძიების გამოყენების თაობაზე
შუამდგომლობის დაკმაყოფილებაზე უარის თქმის შესახებ

14 სექტემბერი, 2026 წელი

ქ. თბილისი

თბილისის საქალაქო სასამართლოს სამოქალაქო საქმეთა კოლეგია
მოსამართლე ქეთევან კურცხალია

განმცხადებელი - შპს „სატურნი“

რეაბილიტაციის ზედამხედველი - ირაკლი გაფრინდაშვილი

მოთხოვნა - გადახდისუუნარობის საქმის წარმოების გახსნა რეაბილიტაციის რეჟიმით

შუამდგომლობის ავტორი - შპს „სატურნი“

წარმომადგენელი - ირაკლი გაფრინდაშვილი

მოთხოვნა - მორატორიუმის დამატებითი ღონისძიების გამოყენება

განხილვის ფორმა - ზეპირი მოსმენის გარეშე

ს ა ს ა მ ა რ თ ლ ო მ გ ა მ ო ა რ კ ვ ი ა

2026 წლის 02 ივნისს, თბილისის საქალაქო სასამართლოს სამოქალაქო საქმეთა კოლეგიას განცხადებით მომართა შპს „სატურნის“ წარმომადგენელმა და მოითხოვა შპს „სატურნის“ მიმართ, „რეაბილიტაციისა და კრედიტორთა კოლექტიური დაკმაყოფილების შესახებ“ საქართველოს კანონის შესაბამისად რეაბილიტაციის რეჟიმის გახსნის მოთხოვნით.

თბილისის საქალაქო სასამართლოს სამოქალაქო საქმეთა კოლეგიის 2026 წლის 12 ივნისის განჩინებით შპს „სატურნის“ განცხადება დასაშვებად იქნეს ცნობილი და შპს „სატურნის“ მიმართ გაიხსნას რეაბილიტაციის რეჟიმი. შპს „სატურნის“ რეაბილიტაციის ზედამხედველად დაინიშნა გადახდისუუნარობის პრაქტიკოსი - ირაკლი გაფრინდაშვილი.

2026 წლის 09 სექტემბერს, სასამართლოს განცხადებით მომართა შპს „სატურნის“ რეაბილიტაციის ზედამხედველმა ირაკლი გაფრინდაშვილმა და და მოითხოვა

მორატორიუმის დამატებითი ღონისძიების გამოყენება. კერძოდ მოვალე მიუთითებს შემდეგს:

მოვალეს სასაწყობე ფართები იჯარის ხელშეკრულებებით აქვს აღებული შპს „ინდუსტრიული ქალაქისგან“ (ს/ნ: 404580191), საკადასტრო კოდი: 01.11.17.006.844, აღნიშნული ფართი: მდებარეობს ქ. თბილისში, ალექსი გობრონიძის ქუჩა N37-ში.

განმცახდებლის განმარტებით როგორც მისთვის ცნობილია მოვალეს ორი იჯარის ხელშეკრულება აკავშირებს შპს „ინდუსტრიულ ქალაქთან“: 1. 2021 წლის 01 თებერვალს უძრავი ქონების იჯარის ხელშეკრულება, რომელიც დაიდო 2749.7 კვ.მ ფართზე; 2. 2023 წლის 01 აგვისტოს უძრავი ქონების იჯარის ხელშეკრულება, რომელიც დაიდო 562.2 კვ.მ ფართზე.

ორივე ხელშეკრულება ერთგვაროვანია და ორივე მათგანი ითვალისწინებს ხელშეკრულების ავტომატურ 1 წლით გაგრძელებას, იმ შემთხვევაში თუ მოიჯარის მიერ იჯარის ობიექტით სარგებლობა ფაქტობრივად გაგრძელდება.

რეაბილიტაციის ზედამხედველისათვის, მართვაში მყოფი მოვალისაგან ცნობილი გახდა, რომ მას დაუკავშირდნენ შპს „ინდუსტრიული ქალაქის“ წარმომადგენლები და განუმარტეს, რომ საიჯარო ფართი უკვე გასხვისებული იყო (თუმცა საჯარო რეესტრში გარიგება რეგისტრირებული არ არის) და ახალმა მესაკუთრემ შესაძლოა თავისი ინიციატივით გაათავისუფლოს ფართი მოვალის საკუთრებაში არსებული ქონებისაგან, რაც არსებითად შეუშლის ხელს მოვალის მიმართ გახსნილ გადახდისუუნარობის საქმის წარმოებას. ამ მოქმედებით საფრთხე შეექმნება გადახდისუუნარობის მასას. მაშასადამე, აღნიშნული საიჯარო ფართით სარგებლობა მოვალისათვის სასიცოცხლოდ მნიშვნელოვანია.

ამასთან განცხადებაში აღნიშნულია, რომ სასამართლო უფლებამოსილია კრედიტორის, მოვალის, მმართველის ან სხვა დაინტერესებული პირის დასაბუთებული განცხადების საფუძველზე გამოიტანოს განჩინება მორატორიუმის დამატებითი ღონისძიებების გამოყენების შესახებ, კერძოდ: გ) მოვალის კონტრაქტორებს აუკრძალოს სასიცოცხლოდ მნიშვნელოვანი მომსახურებების მოვალისთვის მიწოდების შეწყვეტა, შეჩერება ან/და შეფერხება გადახდისუუნარობის საქმის წარმოების დაწყების გამო, თუ მოვალე მათ მიმართ ასრულებს გადახდისუუნარობის შესახებ განცხადების დასაშვებად ცნობის შემდეგ წარმომოხილ ვალდებულებებს.

შესაბამისად წინამდებარე განცხადების მოთხოვნას წარმოადგენს მორატორიუმის დამატებითი ღონისძიების გამოყენება კერძოდ, აკრძალოს მოვალის კონტრაქტორს - შპს „ინდუსტრიული ქალაქს“ ან/და მის უფლებამონაცვლეს, მოვალე შპს „სატურნის“ სარგებლობაში არსებული საწყობის სარგებლობის მიზნით 2021 წლის 01 თებერვალს უძრავი ქონების იჯარის ხელშეკრულებისა და 2023 წლის 01 აგვისტოს უძრავი ქონების იჯარის ხელშეკრულების შეწყვეტა და ფართების დაცლის მოთხოვნა.

სასამართლო, წარმოდგენილი განცხადების და თანდართული მასალების გაცნობის შედეგად, მივიდა დასკვნამდე, რომ შუამდგომლობა უნდა არ უნდა დაკმაყოფილდეს, შემდეგ გარემოებათა გამო:

„რეაბილიტაციისა და კრედიტორთა კოლექტიური დაკმაყოფილების შესახებ“ საქართველოს კანონის პირველი მუხლის თანახმად, ამ კანონის მიზანია კრედიტორთა მოთხოვნების კოლექტიური დაკმაყოფილება რეაბილიტაციის მიღწევით, ხოლო რეაბილიტაციის მიღწევის შეუძლებლობის შემთხვევაში - გადახდისუუნარობის მასის რეალიზაციით მიღებული თანხების განაწილებით. ამ კანონის მიზანია კრედიტორთა მოთხოვნების კოლექტიური დაკმაყოფილება რეაბილიტაციის მიღწევით, ხოლო რეაბილიტაციის მიღწევის შეუძლებლობის შემთხვევაში - გადახდისუუნარობის მასის რეალიზაციით მიღებული თანხების განაწილებით.

„რეაბილიტაციისა და კრედიტორთა კოლექტიური დაკმაყოფილების შესახებ“ საქართველოს კანონის 55-ე მუხლის თანახმად:

სასამართლოს მიერ გადახდისუუნარობის შესახებ განცხადების დასაშვებად ცნობისა და რეაბილიტაციის ან გაკოტრების რეჟიმის გახსნის თაობაზე განჩინების გამოტანისთანავე ავტომატურად ამოქმედდება მორატორიუმის შემდეგი ღონისძიებები:

ა) ჩერდება მოვალის ქონების წინააღმდეგ მიმდინარე იძულებითი აღსრულების ღონისძიებები, ხოლო იძულებითი აღსრულების ახალი ღონისძიებების დაწყება არ დაიშვება;

ბ) ჩერდება საქართველოს საგადასახადო კოდექსით გათვალისწინებული აღსრულების უზრუნველყოფის ღონისძიებები (საგადასახადო გირავნობა, იპოთეკა და სხვა) და ჯარიმებისა და საურავების დარიცხვა/გადახდა, ხოლო აღსრულების უზრუნველყოფის ახალი ღონისძიებების დაწყება არ დაიშვება, გარდა საქართველოს საგადასახადო კოდექსით დადგენილი წესით სასამართლოს მიერ გადახდისუუნარობის შესახებ განცხადების დასაშვებად ცნობისა და რეაბილიტაციის ან გაკოტრების რეჟიმის გახსნის თაობაზე განჩინების გამოტანის შემდეგ წარმოშობილი საგადასახადო დავალიანების დაფარვის მიზნით განხორციელებული ღონისძიებებისა;

გ) ჩერდება და არ დაიშვება უზრუნველყოფის საგნიდან კრედიტორის დაკმაყოფილება, გარდა ამ კანონით გათვალისწინებული შემთხვევებისა;

დ) არ დაიშვება დივიდენდის განაწილების, საწარმოს რეორგანიზაციისა და ლიკვიდაციის შესახებ გადაწყვეტილებების მიღება;

ე) არ დაიშვება გადახდისუუნარობის საქმის წარმოების დაწყებამდე წარმოშობილი ვალდებულებების შესრულება, ახალი ვალდებულებების აღება, გადახდის ახალ პირობებზე შეთანხმება და მათი უზრუნველყოფა, გარდა ამ კანონით გათვალისწინებული შემთხვევებისა;

ვ) ჩერდება გადახდისუუნარობის საქმის წარმოების დაწყებამდე წარმოშობილ ვალდებულებებზე პროცენტის გადახდა. ამასთანავე, არ ჩერდება პროცენტის დარიცხვა, რომელიც კრედიტორთა მოთხოვნებში უნდა იქნეს გათვალისწინებული;

ზ) ჩერდება პირგასამტეხლოს დარიცხვა და გადახდა. თუ გადახდისუუნარობის

საქმის წარმოება გადახდისუუნარობის საფუძვლის არარსებობის გამო შეწყდება, მიიჩნევა, რომ პირგასამტეხლოს დარიცხვა უწყვეტად მიმდინარეობდა;

თ) არ დაიშვება საპროცესო უზრუნველყოფის ახალი ღონისძიებების გამოყენება;

ი) ჩერდება გადახდისუუნარობის საქმის წარმოების დაწყებამდე აღძრული, გადახდისუუნარობის მასის წინააღმდეგ მიმართული დავების სასამართლოში, არბიტრაჟში ან ადმინისტრაციულ ორგანოში განხილვა, ხოლო ახალი დავების დაწყება არ დაიშვება, გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც დავა ეხება გადახდისუუნარობის მასიდან ნივთის გამოყოფას, ან ამ კანონით პირდაპირ გათვალისწინებული შემთხვევისა. ამ ქვეპუნქტით გათვალისწინებულ შემთხვევაში უფლების განხორციელების ხანდაზმულობას ვადის დენა ჩერდება საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 132-ე მუხლის შესაბამისად.

„რეაბილიტაციისა და კრედიტორთა კოლექტიური დაკმაყოფილების შესახებ“ საქართველოს კანონის 57-ე მუხლით გაწერილია სასამართლოს გადაწყვეტილებით მორატორიუმის დამატებითი ღონისძიებების გამოყენების საკითხი, რომლის პირველი და მე-2 პუნქტების თანახმად, სასამართლო უფლებამოსილია კრედიტორის, მოვალის, მმართველის ან სხვა დაინტერესებული პირის დასაბუთებული განცხადების საფუძველზე გამოიტანოს განჩინება მორატორიუმის დამატებითი ღონისძიებების გამოყენების შესახებ, კერძოდ: ა) მოვალეს აუკრძალოს მის მფლობელობაში არსებული ლიზინგის, პირობადებული საკუთრების დათქმით ან სხვა საფუძველით გადაცემული ნივთების დაბრუნება; ბ) მოვალეს შეუზღუდოს ან აუკრძალოს ქონების განკარგვა, მათ შორის, მისი გასხვისება ან უფლებრივად დატვირთვა, შეაჩეროს მოვალის მიერ დადებული ხელშეკრულების იმ ნორმების მოქმედება, რომლებიც მოვალეს ქონების განკარგვას ავალდებულებს; გ) მოვალის კონტრაქტორებს აუკრძალოს სასიცოცხლოდ მნიშვნელოვანი მომსახურებების მოვალისთვის მიწოდების შეწყვეტა, შეჩერება ან/და შეფერხება გადახდისუუნარობის საქმის წარმოების დაწყების გამო, თუ მოვალე მათ მიმართ ასრულებს გადახდისუუნარობის შესახებ განცხადების დასაშვებად ცნობის შემდეგ წარმოშობილ ვალდებულებებს; დ) გამოიყენოს სხვა ღონისძიებები, რომლებიც ამ პუნქტით პირდაპირ გათვალისწინებული არ არის და რომელთა გამოყენებაც მიზანშეწონილად მიიჩნევა გადახდისუუნარობის საქმის გარემოებებიდან გამომდინარე (1); თუ მორატორიუმის დამატებითი ღონისძიების გამოყენება მოთხოვნილია გადახდისუუნარობის შესახებ განცხადებით, სასამართლო აღნიშნულ საკითხს წყვეტს გადახდისუუნარობის შესახებ განცხადების დასაშვებად ცნობისა და რეაბილიტაციის ან გაკოტრების რეჟიმის გახსნის თაობაზე განჩინებით. სხვა შემთხვევაში მორატორიუმის დამატებითი ღონისძიების გამოყენების შესახებ განცხადებას სასამართლო განიხილავს ზეპირი მოსმენის გარეშე, მისი შეტანიდან 5 დღის ვადაში (2).

მოცემულ შემთხვევაში განმცხადებელი ითხოვს აკრძალოს მოვალის კონტრაქტორს - შპს „ინდუსტრიული ქალაქი“ ან/და მის უფლებამონაცვლეს, მოვალე შპს „სატურნის“ სარგებლობაში არსებული საწყობის სარგებლობის მიზნით 2021 წლის 01 თებერვალს უძრავი ქონების იჯარის ხელშეკრულებისა და 2023 წლის 01 აგვისტოს უძრავი ქონების იჯარის ხელშეკრულების შეწყვეტა და ფართების დაცლის მოთხოვნა.

აღნიშნულთან დაკავშირებით სასამართლო ყურადღებას გაამახვილებს მტკიცების ტვირთის როლთან დაკავშირებით, რომელიც განსაკუთრებით ვლინდება სამოქალაქო სამართალწარმოებაში, სადაც მხარეთა ნების ავტონომიას გადამწყვეტი მნიშვნელობა ენიჭება. შესაძლებელია მხარის მოთხოვნა საფუძვლიანი იყოს, მაგრამ შეუძლებელია მხარემ მიიღოს თავისი სასარგებლო გადაწყვეტილება, თუ ვერ დაამტკიცებს თავის სასარგებლო გარემოებებს საპროცესო სამართლით დადგენილი წესით. ამიტომაც, ერთ-ერთ მნიშვნელოვან ფაქტორს წარმოადგენს მტკიცების ტვირთის სწორი გადანაწილება მოდავე მხარეებს შორის.

სასამართლო აფასებს მტკიცებულებებს თავისი შინაგანი რწმენით, რომელიც უნდა ემყარებოდეს მათ ყოველმხრივ, სრულ და ობიექტურ განხილვას, რის შედეგადაც მას გამოაქვს დასკვნა საქმისათვის მნიშვნელობის მქონე გარემოებების არსებობის ან არარსებობის შესახებ (სსსკ. მუხლი 105.2).

მოცემულ შემთხვევაში, მტკიცების ტვირთი იმისა, რომ გამოყენებული უნდა იქნეს მორატორიუმის დამატებითი ღონისძიებები ეკისრებოდა განმცხადებელ მხარეს. რომელსაც უნდა წარმოედგინა მყარი და უტყუარი მტკიცებულება მორატორიუმის დამატებითი ღონისძიების გამოყენების საჭიროების. განცხადება სრულად აგებულია ზეპირ მითითებასა და მხარის ვარაუდზე, რომ შესაძლოა მოხდეს იჯარის ხელშეკრულებების შეწყვეტა. განცხადებას კი ერთვის მხოლოდ იჯარის ხელშეკრულებები რაიმე სხვა მტკიცებულება მხარის მიერ წარმოდგენილი არ არის. რაც სასამართლოს საშუალებას მიცემდა შეეფასებინა სახეზე იყო თუ არა დამატებითი ღონისძიების გამოყენების საჭიროება. შესაბამისად, მტკიცებულებების და არგუმენტირებული ფაქტების არ არსებობის პირობებში სასამართლო მოკლებულია შესაძლებლობას იმსჯელოს წარმოდგენილი განცხადების დასაბუთებულობაზე.

გარდა ამისა, ვალდებულების წარმოშობის ერთ-ერთ მნიშვნელოვან საფუძველს ხელშეკრულება წარმოადგენს. საქართველოს კანონმდებლობით უზრუნველყოფილი და დაცულია ხელშეკრულების თავისუფლების პრინციპი, კერძოდ, სსკ-ის 319-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, კერძო სამართლის სუბიექტებს შეუძლიათ კანონის ფარგლებში თავისუფლად დადონ ხელშეკრულებები და განსაზღვრონ ამ ხელშეკრულებათა შინაარსი. მათ შეუძლიათ დადონ ისეთი ხელშეკრულებებიც, რომლებიც კანონით გათალისწინებული არ არის, მაგრამ არ ეწინააღმდეგება კანონს.

სასამართლოს განმარტებით, ხელშეკრულება არის მხარეთა მიერ მიღწეული კონსენსუსის შედეგი, რომელიც, სამართლებრივი თვალსაზრისით, იწვევს მხარეთა მიმართ უფლებებისა და ვალდებულებების წარმოშობას მათივე ნების საფუძველზე. ხელშეკრულების არსებობისათვის აუცილებელია ორი ან მეტი ნების თანხვედრა, რაც იწვევს მხარეთა საერთო ნების დადგენის აუცილებლობას. სამოქალაქო ბრუნვის სტაბილურობიდან გამომდინარე, კერძო ავტონომიის პრინციპის გათვალისწინებით, მხარეები თავისუფალი ნების საფუძველზე, თავად განსაზღვრავენ ხელშეკრულების პირობებს (მათ შორის ხელშეკრულების შეწყვეტის საკითხი) და ამ ნების ფარგლებში დებენ კერძო სამართლებრივ

გარიგებებს.

სამოქალაქო სამართლებრივი ხელშეკრულება იდება 329-335-ე მუხლებით დადგენილი წესით. ხელშეკრულების დასადასტურებლად საჭიროა მხარეთა შეთანხმება ხელშეკრულების არსებით პირობებზე (*consensus ad idem*), ხოლო გამონაკლის შემთხვევებში ამ შეთანხმების გაფორმება კანონით დადგენილი წესით. ხელშეკრულება ვალდებულების წარმოშობის ყველა სხვა საფუძველზე უფრო მშვიდობიანი და დინამიკურია. მშვიდობიანია, რამეთუ იგი მხარეთა კონსენსუსს ეფუძნება და მისი მიზანი ორმხრივი სარგებლის, ეკონომიკური ინტერესისა და კერძო დოვლათის ზრდაზეა მიმართული; დინამიკურია, რამდენადაც მისი არსებობა დაკავშირებულია არა ერთ კონკრეტულ სამართლებრივად მნიშვნელოვან ფაქტთან ან ქმედებასთან, არამედ მსგავს ქმედებათა კომპლექსთან, რომელთა შინაარსიც შესაძლოა, დინამიკურად იცვლებოდეს. სახელშეკრულებო სამართალი ეფუძნება ხელშეკრულების თავისუფლების პრინციპს. ეს პრინციპი გულისხმობს, რომ მხარეებს აქვთ უფლება, თავად გადაწყვიტონ, თუ ვისთან (კონტრაქტის არჩევის თავისუფლება) და რა პირობებით დადონ ხელშეკრულება (პირობების განსაზღვრის თავისუფლება), თავად განსაზღვრონ ამ ხელშეკრულების შინაარსი (შინაარსის თავისუფლება), ფორმა (ფორმის თავისუფლება) და სამართლებრივი ეფექტი *inter partes* (ბოჭვის თავისუფლება). ამავე თავისუფლებას ეფუძნება მხარეებზე სახელშეკრულებო რისკების განაწილებაც – ყველა დამოუკიდებლად ირჩევს კონტრაქტს და დამოუკიდებლად განსაზღვრავს ხელშეკრულების შინაარსს, რის გამოც თავად ატარებს ხელშეკრულებიდან გამომდინარე რისკებს. ხელშეკრულების თავისუფლების პრინციპიდან არსებობს მნიშვნელოვანი გამონაკლისებიც, თუმცა ეს გამონაკლისები ხელშეკრულების თავისუფლების ზოგად წესს განამტკიცებენ და არ ცვლიან მას. მათი ზოგადი მიზანია ამ თავისუფლების კორექტირება ბრუნვის წეს-ჩვეულებათა და უსაფრთხოების მოთხოვნათა დასაცავად (იხ. სამოქალაქო კოდექსის კომენტარი წიგნი 3).

მითითებული სამართლებრივი ნორმის ანალიზი ცხადყოფს, რომ კერძო სამართლებრივი ურთიერთობის მონაწილე მხარეები თავისუფალი არიან, დადონ ხელშეკრულებები და განსაზღვრონ მათი შინაარსი. კონკრეტული ვალდებულების შესრულებისათვის ვადის განსაზღვრა, როგორც წესი, მხარეთა პრეროგატივაა, ისევე, როგორც ხელშეკრულების სხვა ძირითად პირობებზე შეთანხმება. ამდენად, კერძო სამართლის სუბიექტებს შეუძლიათ, კანონის ფარგლებში, თავისუფლად დადონ ხელშეკრულებები და განსაზღვრონ ამ ხელშეკრულებათა შინაარსი. აქედან გამომდინარე, მხარეებს სრული თავისუფლება აქვთ შეთანხმდნენ ვალდებულების შესრულების ვადებთან დაკავშირებულ საკითხებზე ან ვალდებულების შესრულება დაუკავშიროს კონკრეტული პირობის დადგომას.

სასამართლო დადგენილი პრაქტიკის შესაბამისად, აქვე მიუთითებს საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის მე-8 მუხლის მესამე ნაწილის დანაწესზე, რომლის შესაბამისად, სამართლებრივი ურთიერთობის მონაწილენი ვალდებულნი არიან კეთილსინდისიერად განახორციელონ თავიანთი უფლებები და მოვალეობები). კეთილსინდისიერების პრინციპის გამოყენება აქტუალური ხდება მაშინ, როცა პირის მოთხოვნა ან ქმედება ფორმალურად შეესაბამება მოქმედ მატერიალურ კანონმდებლობას,

მაგრამ მისი განხორციელება კონკრეტულ შემთხვევაში, უსამართლოა (სუს-ს 2015 წლის 4 ნოემბრის გადაწყვეტილება საქმეზე №ას-528-501-2015). შესაბამისად, მისი ფუნქცია აშკარად უსამართლო შედეგების თავიდან აცილებას, რაც პირდაპირ უკავშირდება სამოქალაქო ურთიერთობათა სტაბილურობასა და სიმყარეს (სუს-ს 2015 წლის 18 ნოემბრის გადაწყვეტილება საქმეზე №ას-549-521-2015).

სასამართლო მიუთითებს, რომ კერძო სამართალში აღიარებული ნების ავტონომია სწორედ იმას გულისხმობს, რომ მხარეებმა საკუთარი ინტერესების ფორმირება თავისუფლად, მათსავე ნებაზე დაფუძნებულ სახელშეკრულებო პირობებში გამოხატონ. ხელშეკრულების შინაარსის თავისუფლად განსაზღვრის ფარგლებში შესაძლებელია ხელშეკრულების იმგვარ პირობებზე შეთანხმება, რომელიც მისაღებია გარიგების ყველა მონაწილისათვის.

სამოქალაქო კოდექსის 581-ე მუხლის თანახმად, 1. იჯარის ხელშეკრულებით მეიჯარე მოვალეა გადასცეს მოიჯარეს განსაზღვრული ქონება დროებით სარგებლობაში და საიჯარო დროის განმავლობაში უზრუნველყოს ნაყოფის მიღების შესაძლებლობა, თუ იგი მიღებულია მეურნეობის სწორი გაძღოლის შედეგად შემოსავლის სახით. მოიჯარე მოვალეა გადაუხადოს მეიჯარეს დათქმული საიჯარო ქირა. საიჯარო ქირა შეიძლება განისაზღვროს როგორც ფულით, ისე ნატურით. მხარეებს შეუძლიათ შეთანხმდნენ საიჯარო ქირის განსაზღვრის სხვა საშუალებებზედაც. 2. იჯარის ხელშეკრულების მიმართ გამოიყენება ქირავნობის ხელშეკრულების წესები, თუ 581–606-ე მუხლებით სხვა რამ არ არის განსაზღვრული.

ამავე კოდექსის 559-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, ქირავნობის ურთიერთობა შეწყდება ხელშეკრულების ვადის გასვლის შემდეგ.

ამასთან, „ხელშეკრულების დადება, ისევე, როგორც შეწყვეტის უფლება, თავისუფალი კონტრაქტირების ერთ-ერთი გამოვლინებაა“. მხარეები თავად წყვეტენ, დარჩებიან სახელშეკრულებო ურთიერთობაში თუ შეწყვეტენ მას. ხელშეკრულების თავისუფლება გულისხმობს არა მხოლოდ ხელშეკრულების დადების შესაძლებლობას, არამედ იმასაც, რომ მხარეებმა თავად განსაზღვრონ, რა ვადითა და რა პირობებით იკისრებენ ერთმანეთის წინაშე ვალდებულებებს. შესაბამისად, როდესაც მხარეები შეთანხმდნენ იჯარის კონკრეტულ ვადაზე, აღნიშნული პირობა წარმოადგენს მათი სახელშეკრულებო ნების გამოხატულებას და სავალდებულოა ორივე მხარისათვის.

ყოველივე ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, სასამართლოს მიზანშეწონილად არ მიაჩნია მორატორიუმის დამატებითი ღონისძიების გამოყენება.

სასამართლომ იხელმძღვანელა „რეაბილიტაციისა და კრედიტორთა კოლექტიური დაკმაყოფილების შესახებ“ საქართველოს კანონის 1-ლი, მე-9, მე-19, 55-ე, 57-ე, ასევე, საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 284-285 მუხლებით და

და ა დ გ ი ნ ა:

1. მორატორიუმის დამატებითი ღონისძიების გამოყენების თაობაზე მოვალე შპს „სატურნის“ (ს/ნ 405430494) რეაბილიტაციის ზედამხედველის ირაკლი გაფრინდაშვილის მიერ 2026 წლის

08 სექტემბერს წარმოდგენილი განცხადება არ დაკმაყოფილდეს;

2. განჩინება განთავსდეს გადახდისუუნარობის საქმის წარმოების ელექტრონულ სისტემაში (<http://www.ecourt.ge/>);

3. განჩინებაზე კერძო საჩივრის შეტანა შეუძლიათ გადახდისუუნარობის საქმის წარმოების პროცესის მხარეებს, აგრეთვე იმ პირებს, რომელთაც უშუალოდ ეხებათ ეს განჩინება, გადახდისუუნარობის საქმის წარმოების ელექტრონულ სისტემაში (<http://www.ecourt.ge/>) მისი გამოქვეყნებიდან - 05 (ხუთი) დღის ვადაში, თბილისის საქალაქო სასამართლოში (ქ. თბილისი, დ. აღმაშენებლის N64). ამ ვადის გაგრძელება დაუშვებელია;

მოსამართლე

ქეთევან კურცხალია